

нѣма и край. Материята, отъ която се създаватъ слънца и планети, сѣщо е безгранична. Мнозина искатъ да знаятъ, кѣде е краятъ на свѣта. Краятъ и началото на нѣщата сѣ относителни понятия. Когато започне да мисли, човѣкъ е въ началото на нѣщата; престане ли да мисли, той е въ края. Докато обича Бога, докато Му служи, докато пребждва въ Него въ Духъ и Истина, човѣкъ е въ началото на нѣщата. Престане ли да Го обича и да Му служи, той е въ края на нѣщата, дето всичко изчезва.

Нѣкой иска да знае, какво представя свѣта, какъ е създаденъ и т. н. Това желание е преждевременно. Той не е готовъ още за него. Готовъ ли е ученикътъ да бжде като учителя си? Ако иска да бжде ученъ, като учителя си, и това може да постигне, но заедно съ добритѣ страни на учителя си, той ще възприеме и неговитѣ слабости. Готовъ ли е да се справя съ слабоститѣ, които е възприелъ отъ учителя си? Не е лесно да се справя човѣкъ съ чуждитѣ слабости и недостатъци.

Единъ благочестивъ, набоженъ човѣкъ решилъ да оправи свѣта съ кадене, както свещеницитѣ кадятъ тамянь въ черковитѣ. Той намислилъ да вземе една кадилница и да тръгне съ нея отъ единия край на града до другия, да види, какво ще постигне. Посъветвахъ го да не прави този опитъ, защото, ако свѣтътъ може да се оправи съ кадене, досега щѣше